

PA-B-642-99/422/16/.

DECYZJA

Na podstawie art. 10 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji /Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm./ oraz art. 104 i art. 268 a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego /tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 23/,

po rozpatrzeniu wniosku Pana ..... , z dnia ..... r. o wydanie
pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej do ochrony osobistej,

**ODMAWIAM WYDANIA POZWOLENIA NA POSIADANIE BRONI PALNEJ BOJOWEJ
W CELU OCHRONY OSOBISTEJ W LICZBIE 1 /JEDNEGO/ EGZEMPLARZY BRONI.**

Uzasadnienie

W dniu ..... r. do organu Policji wpłynął wniosek Pana ..... o wydanie
pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej. W uzasadnieniu wniosku strona poinformowała, że
jest członkiem ..... oraz

o. Poinformowała również, że jest trenerem, instruktorem i sędzią klasy .....
..., posiada patent strzelecki aktualną licencję PZSS, patent artylerzysty wydany przez
..... oraz uprawnienia prowadzącego strzelanie. Prowadzi
również magazyn broni Ligi Obrony Kraju w ..... w .....
Organizuje i przeprowadza szereg pikników i zawodów strzeleckich na strzelnicy ..... w .....
Powyższe wiąże się m.in. z przewożeniem broni. Strona dodała także, że z racji 30-letniej służby
w ..... oraz ubiegania się o mandat radnego miasta ....., jest osobą publiczną
i majątną. Została już raz okradzona. Z uwagi na powyższe oraz w związku ze zdarzeniem.....

..... strona wniosła o wydanie pozwolenia na broń
palną bojową do ochrony osobistej.

Wraz z wnioskiem strona przedłożyła, m.in. orzeczenie lekarskie i psychologiczne potwierdzające zdolność
do dysponowania bronią, zaświadczenie o członkostwie w ..... w
patent ....., zaświadczenie nr ..... oraz materiały z postępowania karnego sygn. akt
w sprawie kradzieży w dniu ..... r. saszetki z dokumentami na jej szkodę, umowę o dzieło
dotyczącą prowadzenia magazynu broni, szkoleń strzeleckich i strzelnicy w ....., legitymację
....., legitymację instruktora strzelectwa sportowego, patent artylerzysty, legitymację
członkowską ....., licencję trenera strzelectwa sportowego, licencję sędziego strzelectwa sportowego klasy
pierwszej, patent strzelecki z dnia ..... r., licencję ..... z ..... roku, licencję z dnia ..... r. na
uprawianie sportu strzeleckiego w dyscyplinach: pistolet, karabin, strzelba gładkolufowa, ważną na ..... r.,
srebrną i złotą odznakę strzelecką oraz legitymację prowadzącego strzelanie.

W trakcie prowadzonego postępowania strona poinformowała, że od lat prowadzi magazyn
broni. Broń przewozi na leśną strzelnicę ..... w ....., gdzie organizuje szkolenia, zawody i pikniki
strzeleckie. Nadto zostały jej skradzione dokumenty przez znanego Policji sprawcę. Strona wskazała także
na przynależność do strzelniczego węgierskiego węgierskiego. Poinformowała również, że
..... posiada niski budżet i nie jest w stanie korzystać z usług firm ochrony.
Zdaniem strony, prowadzenie magazynu broni oraz przewożenie broni wiąże się ze stałym, realnym
i ponadprzeciętnym zagrożeniem. W jej ocenie, za koniecznością posiadania przez nią broni bojowej do
ochrony osobistej, jako osoby prowadzącej strzelnicę, czynnego trenera i instruktora strzelectwa sportowego
przemawia zdarzenie z dn ..... r. na .....

Strona złożyła także zeznania. W zeznaniach podtrzymała argumenty wskazane we wniosku o wydanie
pozwolenia oraz w toku prowadzonego postępowania. Zeznała również, że od ..... roku posiada pozwolenie
na broń palną gazową do ochrony osobistej i zarejestrowany jeden egzemplarz broni – pistolet marki
mm. Nigdy nie użyła posiadanej broni gazowej w celu ochrony osobistej, gdyż nie było takiej

Zbaw

potrzeby. Strona zeznała również, że z racji pełnionych funkcji, jak również kandydowania w r. do Rady Miasta w , jest osobą znaną w lokalnym środowisku i uważaną za zamożną. Nadto, w dniu r. na terenie skradziono jej saszetkę z dokumentami. Sprawca wszedł do altanki na działce strony i skradł saszetkę. Strona zorientowała się o jej braku następnego dnia i zgłosiła ten fakt na Policję. Sprawca kradzieży został skazany prawomocnym wyrokiem sądu. Strona zeznała również, iż około dwóch lat temu czterech chłopców przyszło na teren strzelnicy i nie chciało jej opuścić. Obrzucili też stronę inwektywami. Strona zawiadomiła wówczas Policję, ale nim ta zdążyła przyjechała, chłopcy opuścili już obiekt strzelnicy. Zeznała też, że od roku jest instruktorem strzelectwa sportowego i prowadzi strzelania. Broń palna bojowa jest jej niezbędna do ochrony osobistej w związku z prowadzeniem szkoleń strzeleckich i magazynu broni oraz organizowaniem zawodów strzeleckich.

Organ Policji uzyskał również pozytywną opinię o stronie z miejsca zamieszkania oraz informację o jej niekaralności. Z zebranej o stronie opinii, sporządzonej przez Komendanta Miejskiego Policji w w dniu r., wynika dodatkowo, że nie zgłaszała zdarzeń świadczących o zagrożeniu życia i zdrowia.

W myśl art. 10 k.p.a., strona miała zapewniony udział w prowadzonym postępowaniu administracyjnym.

Argumenty powołane we wniosku strony oraz zgromadzone w toku postępowania materiały nie dają, w ocenie organu I instancji podstaw do wydania pozwolenia na broń palną bojową.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni. Pozwolenie na broń wydaje się w szczególności w celach ochrony osobistej. Przepis ten stanowi także, że za ważną przyczynę dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przesłanki powyższe muszą istnieć łącznie, a zagrożenie wynikać z obiektywnych okoliczności, a nie tylko z przekonania osoby wnioskującej o wydanie jej pozwolenia na broń. Ciężar udowodnienia, iż taki stan faktyczny występuje, spoczywa na tej osobie, co nie zwalnia organu Policji z obowiązku podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy oraz uzyskania całego materiału dowodowego, pozwalającego na swobodną ocenę czy żądanie jest uzasadnione i pozwolenie na broń należy wydać. Wnioskodawca może więc powołać każdą okoliczność, która jego zdaniem wskazuje na zagrożenie jego osobistego bezpieczeństwa, jednakże ocena czy spełnia ona wymogi art. 10 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1 ustawy o broni i amunicji, należy do organów Policji. Organ Policji oceniając materiał dowodowy nie musi podzielać zdania wnioskodawcy co do konieczności ochrony jego życia i zdrowia przy pomocy broni.

W prowadzonym postępowaniu administracyjnym nie ustalono, by strona stanowiła zagrożenie dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego. Strona jest osobą niekaraną, o czym świadczy informacja uzyskana z Krajowego Rejestru Karnego. Posiada także pozytywną opinię w miejscu zamieszkania. Powyższe okoliczności nie pozwalają jednak na pozytywne rozpatrzenie wniosku strony zgodnie z jej żądaniem, bez istnienia ważnej przyczyny posiadania broni do celów ochrony osobistej, za którą uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia.

Przedstawione przez stronę we wniosku o wydanie pozwolenia na broń oraz podczas przesłuchania argumenty, a także zgromadzone w toku postępowania materiały, w ocenie organu I instancji nie wykazały istnienia ważnej przyczyny posiadania broni palnej bojowej do celów ochrony osobistej. Strona wskazała na prowadzenie magazynu broni, szkoleń strzeleckich, organizowanie zawodów strzeleckich i związane z tym przewożenie broni. W ocenie organu I instancji nie są to okoliczności potwierdzające ponadprzeciętne zagrożenie wnioskodawcy. Nie dowodzą bowiem o bezpośrednim, stałym i realnym zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia strony. Obawy strony o swoje bezpieczeństwo związane z charakterem wykonywanych obowiązków nie mogą zatem przesądzać o przyznaniu pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej. Sam fakt prowadzenia takiej działalności nie oznacza bowiem istnienia zagrożenia dla życia, zdrowia i mienia, które uzasadniałoby wydanie pozwolenia na broń do ochrony osobistej. Obawy takie jak wnioskodawca, posiada wiele osób prowadzących działalność szkoleniową czy też magazyn broni i taka interpretacja spowodowałaby konieczność wyposażania ich w broń palną. Ponadto, powyższe nie wyróżnia strony na tle innych osób wykonujących tego rodzaju pracę. Wskazać należy, że brak poczucia bezpieczeństwa z różnych

powodów deklarowany jest przez bardzo wiele osób. Nie oznacza to jednak obowiązku wydania pozwolenia na broń każdemu, kto o takie pozwolenie wystąpi. Każdy może być bowiem potencjalną ofiarą przestępstwa (kradzieży, napadu, rozboju itp.), co jednak nie może być powodem do uzyskania pozwolenia na broń do ochrony osobistej. Pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej wydawane są osobom, które przedstawiają ważną przyczynę posiadania broni, którą według ustawodawcy jest w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przekonanie strony o jej zagrożeniu związanym z charakterem prowadzonej działalności nie może zatem przesądzić o przyznaniu pozwolenia na broń palną bojową. Istotne jest jeszcze wykazanie przez wnioskodawcę, że znajduje się on w sytuacji szczególnego zagrożenia. Strona podczas przesłuchania zeznała, że nigdy nie zgłaszała organom Policji zdarzeń świadczących o bezpośrednim zagrożeniu jej życia i zdrowia. Taką informację uzyskano także z jednostki Policji właściwej dla miejsca zamieszkania strony. W tej sytuacji przeświadczenie strony, iż jest realnie i ponadprzeciętnie zagrożona, należy uznać za czysto subiektywne. Argument strony odnoszący się do / w / czy też spalenia jednego z obiektów strzelnicy także nie może przesądzać o przyznaniu pozwolenia na broń bojową do ochrony osobistej. Zdarzenia te nie dotyczą bowiem bezpośrednio samej strony.

Kradzież saszetki z dokumentami czy też incydent na strzelnicy dotyczący kierowania wobec strony wulgaryzmów przez nieletnich, w ocenie organu Policji również nie stanowi ważnej przyczyny posiadania broni do celów ochrony osobistej. Kradzież saszetki była bowiem zdarzeniem incydentalnym i nie niosła za sobą zagrożenia dla życia i zdrowia. Charakter incydentalny miało także zdarzenie na strzelnicy. Nadto, posiadanie broni i tak nie zapobiegłoby takim zdarzeniom. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, iż strona od ponad dwudziestu lat posiada pozwolenie na broń palną gazową i jak wynika z jej zeznań - nigdy nie użyła tej broni w celu ochrony osobistej, gdyż nie było takiej potrzeby.

Strona w toku postępowania administracyjnego nie przedstawiła zatem dowodów pozwalających stwierdzić, iż faktycznie istnieje ważna przyczyna posiadania broni, co uzasadniałoby posiadanie środka samoobrony w postaci broni palnej do ochrony osobistej. Nie udowodniła, ażeby jej życie, zdrowie oraz mienie było stałe, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone. W szczególności zaś nie miało to miejsca podczas wykonywania czynności związanych z prowadzeniem szkoleń strzeleckich i magazynu broni oraz przewożenia gotówki. W świetle ustalonych faktów, ogólne przekonanie strony (w oparciu o charakter wykonywanych zadań) o grożącym jej niebezpieczeństwie, ma więc subiektywny charakter. Tego zaś rodzaju zagrożenie, jakie starała się wykazać strona, nie nosi cech stałego, realnego i ponadprzeciętnego, a jedynie cechy zagrożenia hipotetycznego.

Na powyższe zwracają także uwagę w swoim orzecznictwie sądy administracyjne. I tak, np. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 06.06.2014 r., sygn. akt II OSK 32/13 wskazał, m.in. że „upatrywanie jako środka ochrony tylko i wyłącznie broni palnej bojowej nie jest zasadne... Nic też nie stoi na przeszkodzie, by wnioskodawca skorzystał z usług firmy ochrony co do siedziby firmy, czy też poprzez zapewnienie ochrony w miejscu zamieszkania, jeśli taką potrzebę odczuwa. Jeśli jednak z jakichś powodów strona odstępuje od tych rozwiązań, to czyni to na własne ryzyko”.

W innych wyrokach wskazuje się natomiast, że wydanie pozwolenia na posiadanie broni palnej musi być w każdym indywidualnym przypadku uzasadnione szczególnymi okolicznościami faktycznymi, przy czym nie mogą być to okoliczności subiektywne, lecz obiektywnie istniejące (np. wyrok WSA sygn. II SA/Wa 1188/14). Subiektywne przekonanie o potencjalnym zagrożeniu, które może wystąpić w bliżej nieokreślonym czasie i miejscu, nie spełnia dyspozycji art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji. Powyższe ustalenia pozwalają uznać, że przekonanie strony o potrzebie ochrony przy pomocy broni palnej ma charakter wyłącznie subiektywny, niepotwierdzony żadnymi konkretnymi okolicznościami, z których wynikałoby, że w jej przypadku istnieje ważna przyczyna posiadania broni do celów ochrony osobistej, z uwagi na stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie jej życia lub zdrowia.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyrokach z dnia 13.06.2012 r., sygn. akt II SA/Wa 621/12, dnia 30.03.2012 r., sygn. akt II SA/Wa 2603/11, dnia 26.02.2014 r., sygn. akt II SA/Wa 2068/13 i dnia 25.07.2014r., sygn. akt II SA/Wa 893/14 wskazał także, że zagrożenie życia, zdrowia lub mienia stanowiące ważną przyczynę posiadania broni, aby można było uznać za stałe, musi przejawiać się permanentnością i aktualnością, zaś jego realność musi być rzeczywista i obiektywna, a nie nacechowana subiektywnością. Realne zagrożenie jest zagrożeniem przewidywalnym, czy też wielce prawdopodobnym. Musi ono wynikać z ciągu wydarzeń, jakie miały miejsce w życiu wnioskodawcy i dotyczyły jego osoby. Ponadprzeciętność nie może natomiast sprowadzać się do sytuacji hipotetycznej, lecz musi być nadzwyczajna i niepowszednia. W ocenie sądu, sama subiektywna ocena wnioskodawcy o grożącym mu niebezpieczeństwie, nie może

stanowić podstawy wydania pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej. Jest ono szczególnie jasne wobec konieczności możliwie restrykcyjnego wykładania przepisów regulujących dostęp do śmiertelnośnego środka, jakim jest broń w sytuacji, gdy życie ludzkie znajduje się pod szczególną ochroną (art. 38 Konstytucji RP). Stopień zagrożenia musi być proporcjonalny tak, aby wydanie pozwolenia na broń było odpowiednim środkiem prewencyjnym i obronnym przed nim. Strona wnosząc o wydanie pozwolenia winna udowodnić, iż znajdowała się w sytuacji stałego, realnego i ponadprzeciętnego zagrożenia życia, zdrowia lub mienia, ewentualnie powinna wykazać, iż pewnego rodzaju zdarzenia jakie ją dotyczą, świadczą o takim zagrożeniu.

Z powyższego orzecznictwa wynika zatem, że przyznanie prawa do posiadania broni nie może opierać się wyłącznie na subiektywnym przekonaniu wnioskodawcy. Niezbędne jest przedstawienie ważnej przyczyny przemawiającej za takim rozstrzygnięciem, bowiem pozwolenia na broń nie wydaje się w celu wyłącznie prewencyjnym. Pozwolenia na broń nie mogą być wydawane ponad rzeczywistą i niezbędną potrzebę, wynikającą z celu, do którego broń ma być przeznaczona.

W tym stanie rzeczy orzekam jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 k.p.a. służy stronie odwołanie do Komendanta Głównego Policji za pośrednictwem Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W KATOWICACH
z up.
NACZELNIK
WYDZIAŁU POSTĘPOWAŃ ADMINISTRACYJNYCH
KWP W KATOWICACH
mł. insp. mgr Anna KASINIĄK

Otrzymują:

Egz. Nr 1 – PAN

Egz. nr 2 - a/a